INTERVJU

sa dr **Radoslavom Rotkovićem**, publicistom, istoričarem, poslanikom….

M.M.: Možete li nam, gospodine Ratkoviću, ukratko reći ko su, zapravo, Crnogorci?

Radoslav Rotkovic: Crnogorci su stari slovenski narod, zapadno-slovenskog porijekla, zapadni susjedi Poljaka, s kojima imaju zajedničku ijekavicu (Ukrajinac je ikavac: sino, dite, did; Belorus je ekavac: Belorusija; Rus je jekavac: snjeg; Polak - ijekavac: snieg). S njima imamo isti glasovni sistem sa s' za sj; z' za zj (koz'i sir) i 3: bi3a. Crnogorci, dakle, imaju 33 slova a Srbi i Hrvati 30.

Crnogorci su došli na južni Jadran poslije 568 godine, a Srbi i Hrvati poslije 626. Zato su Srbi od dolaska na Balkan, kao i prije, govorili: lepo, belo, a Crnogorci: lijepo, bijelo. U Crnoj Gori nema nijednog ekavskog geografskog naziva.

M.M.: Koliko su Vaše knjige doprinijele da se promijeni odnos Crnogoraca prema samima sebi?

Radoslav Rotković: Prilično, ali treba uzeti u obzir da sam ja i poslanik i publicista, tako da sam razne stvari objasnio i preko TV i Radija.

M.M.: Da li je istorija pobijedila humanizam i filologiju, oblasti na kojima ste doktorirali pa i književnost - imajući u vidu da ste svoj prvi roman objavili 1954.godine (Lađa tone)?

Radoslav Rotković: Ja sam prije romana o pobuni mornara (Lađa tone, 1954) morao da istu temu izučavam kao istoričar. Zato sam ja stalno bio i ostao i istoričar i beletrista. Upravo sada imam u štampi roman Šuma Sv. Leonarda (The St. Leonard's forest), o šumi u kojoj je ticama zabranjeno da pjevaju. A to je simbolično svaka diktatura, kada se ticama daju note da po njima pjevaju.

M.M.: Poslije knjiga "Odakle su došli preci Crnogoraca", "Kratka ilustrovana istorija crnogorskog naroda" i "Crna Gora i Dušanovo carstvo" objavili ste i "Kraljevina Vojislavljevića". Možete li nam u kratkim crtama reći o cemu se radi i koliko ste dugo radili na njoj?

Radoslav Rotković: Na "Kraljevini Vojislavljevica" radio sam 3 mjeseca ali i 50 godina. Sve što znam o Crnoj Gori ili sam vidio svojim očima ili sam naučio mimo škole i protiv škole. Ali to je i pitanje nastavnih planova i programa u crnogorskim školama.

Ovo je knjiga od 464 stranice - 200 stranica mojih komentara, kojima se dokumenti povezuju i objašnjavaju; 200 stranica dokumenata, koji su svi prevedeni a 60 stranica registara, izvora i literature. A po srpskoj nauci sve počinje od Nemanje (rođenog u Spužu a ne u Podgorici 1144 godine) a mi smo imali međunarodno priznatu kraljevinu i kralja Mihaila već 1073.god. dok je Srbija taj status izborila tek 1217.god, dakle 140 godina kasnije.

M.M.: Kako doći do Vaših knjiga?

Radoslav Rotković: Knjige "Odakle su dosli preci Crnogoraca" i "Kratka istorija crnogorskog naroda" su rasprodate, a knjige "Crna Gora i Dušanovo carstvo" i "Kraljevina Vojislavljevića" se mogu poručiti na adresi:

Dr Radoslav Rotković, N.Ljubibratića 74; 85340 Herceg Novi, Montenegro - Europe;

tel. 088 43 088; cijena je 15 US$ + poštarina

M.M.: Šta je sledeće u planu?

Radoslav Rotković: Knjige:

Kome je bila potrebna bitka na Mojkovcu 1916.godine?
Bitka na Vučjem Dolu (1876)
Bitka na Grahovcu (1858)
Zeta u državi Nemanjića (1183 - 1355)
Balšići (1355 - 1421)
Crnojevići (1421 - 1527)

M.M.: Koliko ste imali pomoći od strane crnogorskih državnih institucija?

Radoslav Rotković: Niko nije pomogao ova istraživanja, ali knjige se štampaju pa se od prodaje plaća štampa. A kupci su i ministarstva, mada min. prosvjete nije našao para da kupi "Kraljevinu Vojislavljevića", iako bi to morao da bude školski i univerzitetski priručnik! Vlast se još plaši da me pomogne! Čak i ne zahvale na poklonu, sem predsjednika opštine Podgorica!

Dakle, ja sam prvo morao da obrazujem sebe i na to sam utrošio 45 godina a onda sam ovih 5 godina posvetio štampanju knjiga. Osnovni problem Crne Gore je - neinformisanost.

M.M.: Da li se šta promijenilo u nastavnim planovima i programima u pogledu ispravljanja istorijskih neistina i većem izučavanju istorije sopstvenog naroda?

Radoslav Rotković: Crna Gora upotrebljava 1500 srpskih, ekavskih udžbenika i svega 80 ijekavskih, crnogorskih, iz društvenih nauka, ali ovi su sadržajno posrbljeni. Na primjer, u "Istorijskoj čitanci" Starovlaha i Lakića prvo je obrađena (hvalospjevno) Podgorička skupština 1918.g. a zatijem slijedi sarajevski atentat! Zašto je 1918.g. dosla prije 1914.godine? Zato što je bilo teško prikazati sve što je Crna Gora učinila za Srbiju, a Srbija protiv Crne Gore! Tako je 1918.g. prikazana kao da je bila prije rata! Sada se, međutim, ipak piše o problemu udžbenika! Kroz koju godinu će se, valjda, nešto u tome pravcu i učiniti, da se udžbenici usklade sa činjenicama!

M.M.: Koliko Crnogorci znaju o sebi i koliko zaista žele da znaju?

Radoslav Rotković: I Srbija i Crna Gora malo znaju o sebi. No Srbi i ne žele da saznaju činjenice, a Crnogorci uglavnom žele. Imamo dosta prijatnih saznanja da ljudi mijenjaju mišljenje na osnovu činjenica!

M.M.: Kako objašnjavate fenomen bojazni Crnogoraca od vlastite države?

Radoslav Rotković: Crnogorci, jednim dijelom, strahuju da bi osamostaljenje izazvalo upad paravojnih formacija iz Srbije u Crnu Goru. Šešelj je više puta pomenuo nekih 11000 pušaka u Crnoj Gori. Drugo, misle da Crna Gora ne može ekonomski da opstane sama, **iako se ona već godinama sama finansira!** Treće, mnogi su izjednačili vjeru (pravoslavnu) i srpstvo, pa su po vjeri Srbi a po narodnosti Crnogorci i ne znaju kako da se unutar sebe razdvoje. No omladina zna sto hoće.

M.M.: Da li možete da predvidite put kojim ide Crna Gora?

Radoslav Rotkovic: Crna Gora ide ka suverenosti. Judijanska poslovica kaže:" Sve što ide - dođe".

Napomena: Izvinjavamo se gospodinu Rotkoviću i našim čitaocima što nijesmo u mogućnosti da upotrijebimo izvorne crnogorske fonetske oznake kojima se dr Rotković služio.

Odštampaj stranicu

Vrati se na početak
www.montenegro.org.au